fotbal

„CE E VAL, CA VALUL TRECE...“

Sub sticla unui birou din sediul clubului sportiv Crișul Oradea există o tăietură din ziar, îngălbenită de vreme. Oricine intră, o citește și oricine o citește (e vorba de o epigramă), zîmbește. Ca să evite eventualele confuzii de datare, posesorul biroului oferă relații: „E din vara lui '65, cînd a picat Crișul din divizia A“.

Epigrama (din colecția umoristului V.D. Popa) rezumă pe patru rînduri cauzele care duseseră echipa în impas: într-un timp scurt, la clubul orădean se perindaseră peste 70 de fotbaliști („Pe dreptate, microbiștii / Își arată pesimismul, / Căci la Crișul fotbaliștii / Practică mai mult turismul“).

Oricum, epigrama critica o stare de lucruri de care se făceau responsabili toți diriguitorii clubului (și nu numai ei); de aceea, spun sincer, m-a surprins că lama satirei era pusă la vederea oricui.

— Ea a declanșat „procesul de purificare“ de la noi — îmi dă explicații vicepreședintele clubului, tovarășul Alexandru Torjoc. Pînă la acea dată nu făcusem o statistică a „păsărilor călătoare“ care trecuseră pe la noi. Ne-am dat seama, într-adevăr, că în ultimul timp poposiseră foarte mulți călători aici. Veniseră, stătuseră cît stătuseră și apoi dusu-s-au. Făcuseră din Oradea o haltă în marea lor călătorie după „lîna de aur“.

De ce îi acceptam? Handicapați de compania prestigioasă pe care o aveam în A, căutam permanent să ne întărim. Ne-am cramponat astfel de fiecare vizitator, la fiecare nouă apariție ne sclipeau ochii, în fiecare sosit vedeam omul cu revirimentul. Experiențe peste experiențe care ne-au dus, în final, la faliment. Noi niciodată n-am știut pe cine contăm; întrebarea „cine vine, cine pleacă?“, devenise un leitmotiv al activității noastre. Și, la momentul de răscruce (retrogradarea din divizia A), am văzut că, efectiv, nu aveam pe cine conta. Toată garda — cu numele ei sonore — a bătut în retragere. Nici unul nu s-a arătat dispus să lupte pentru recucerirea pozițiilor pe care ei toți, la un loc, le pierduseră. Toți au pus condiții și toți ne-au amenințat cu „avantajele“ categoriei superioare. Am simțit că toți erau străini de club (și la propriu și la figurat) și am hotărît să ne dispensăm de ei. Dragoste cu sila nu se face. Am dizolvat o echipă întreagă. Am făcut curățenie. Renunțarea la jucători ca Weichelt, Pojoni, Bakos, Solomon, Sacaci I și II, Mureșan II și III, a părut multora un act temerar, pe care l-au etichetat drept incapacitate profesională. Astăzi, nu regretăm că am procedat așa, îmi spune, convins, interlocutorul.

Au urmat zile de cumpănă. Echipa se „revitaliza“ greu, rezultatele erau din ce în ce mai îngrijorătoare. Din vechea formație rămăseseră doar trei „mohicani“ (toți sub 22 de ani), echipa fiind completată cu jucători din raza orașului și din lotul de juniori. Mulți dintre ei de-abia acum învățau adevărata tehnică, le lipsea maturitatea tactică și experiența de concurs. O jumătate de an au făcut echilibristică între B și C.

Existau însă și motive de optimism: toți erau orădeni și lucrau pasionat, toți erau tineri (media de vîrstă 21 de ani) și visau afirmarea, toți credeau într-o cauză comună: promovarea în A. Antrenorul Ferenczi a fructificat situația; și-a scos ambarcațiunea din apele tulburi și a împins-o în față, unde a rămas întreg turul actualului campionat, pe care l-a terminat pe locul trei.

Proiecte pentru retur? Promovarea, în care toată Oradea speră și în care jucătorii cred. Ar fi o nouă performanță a lor, pentru că una au realizat deja: este prima formație orădeană care nu a achiziționat nici o „vedetă“, prima formație care a exclus spiritul de racolaj, lăsînd spațiul vital spiritului de echipă, respectului și responsabilității față de club.

CĂUTAM FORȚE NOI

Am coborît nouă trepte în clasament și m-am oprit la o veche cunoștință: A. S. Cugir, echipa unde acum, înaintea returului (de altfel, înaintea fiecărui tur sau retur), se concentrează masiv „forțe“. Tot ce aruncă peste bord echipele din diviziile A și B este „pescuit“ aici. Dar Cugirul nu este numai un colac de salvare. Cugirul are mirajul său care atrage — pentru ultimă escală — pe toți cei aflați în pragul retragerii și cu socotelile încă neîncheiate. Vin aici pentru reconfortare, pentru că „aerul“ din Cugir este mai prielnic ca oriunde.

Iată, ca exemplu, echipa „convalescenților“ de anul trecut: Forgacz, Alexandru Lazăr și Botescu din București (ultimul era chiar navetist!), Neamțu din Arad, Boroș din Oradea, Gheorghe Ion din Galați (și el navetist!), Ivan și Mureșan din Turda, Ghergheli și Remus Lazăr din Timișoara, Văcaru și Gheorghe Gheorghe, fugiți de la Sibiu și adăpostiți aici, plus... „bogata“ reprezentanță a Cugirului, constînd dintr-un singur om: Dima.

Șase dintre cei amintiți depășiseră de mult 30 de ani, nici unul din componenții lotului nu avea, la Cugir, o vechime de peste un an și jumătate.

Antrenorii nu au personalitate; de altfel, nici n-au cînd să și-o creeze pentru că sînt schimbați ca marionetele: unu, doi, trei sau patru pe an (în anul în care a funcționat și a renunțat Petschowski s-au „rodat“ patru antrenori). Formațiile sînt stabilite de niște „supermani“, care ignoră opinia antrenorului, hotărînd pînă și omul care execută penaltiul sau loviturile libere.

Cu toate remanierile, bilanțurile la Cugir au fost permanent deficitare. „Cam puțin un loc 6 în schimbul capitalului investit“, își spuneau „supermanii“, la finele campionatului trecut. Rezolvarea? „Forțe noi“! Și au fost aduse! Și forțe noi (de aceeași dubioasă calitate) și antrenor nou! „Trebuie ca și Cugirul să promoveze o dată!“ Dar iată că, în loc să meargă spre piscul clasamentului, A.S. Cugir coboară, curios, spre lanterna roșie. (A terminat turul pe locul 12 după ce, în prealabil, antrenorul fusese exclus după etapa a IX-a pentru incapacitate profesională).

Refrenul cu „forțe noi“ scrîțîie iarăși pe patefonul din Cugir. Ultima placă ne anunță că aici a sosit recent un pluton de 37 de fotbaliști și se așteaptă, cu primul tren, sosirea unuia sau a doi antrenori.

Juniorii? Categorie ignorată! Sportivitate? Noțiune fără conținut în acest ținut labirintic al fotbalului.

N. MUȘCELEANU

P.S. Pentru cei aflați în pragul renunțării, dar cu socotelile nepuse la punct, indicăm adresa: A.S. Cugir, care adună tot, oferă cele mai bune condiții, acceptă naveta și nu are pretenții. Dai ce poți, pleci cînd vrei.

Subiect deschis și pentru epigramiști. Cine știe, ironiile lor vor înțepa poate vreo minte care va purcede vreodată la asanarea mlaștinei, așa cum bine au procedat, cu doi ani în urmă, cei din Oradea.

DAR REPREZENTAREA?

Dat fiind faptul că iarna aceasta n-a fost pretutindeni și totdeauna favorabilă pregătirilor, o serie de formații din divizia A s-au bucurat (mai mult ca oricînd) de sprijinul C.N.E.F.S. și al federației de specialitate pentru organizarea unor turnee peste hotare.

Astfel, un mare număr de fotbaliști din București și din alte centre din țară (în afara celor ce au trecut Oceanul), au avut posibilitatea — imediat după încheierea sezonului sau acum, în preajma începerii partidelor oficiale — să evolueze pe stadioanele din Iugoslavia, Ungaria, U.R.S.S., R.D.G., Liban, Sirta, Kuweit, Iran etc.

Scopul? Menținerea echipelor într-o formă corespunzătoare, asigurarea unei continuități în antrenamentele jucătorilor, după planurile fiecărui antrenor. Din declarațiile pe care tehnicienii, întorși acasă, le-au făcut presei, a reieșit că în aceste turnee ei au încercat o serie de elemente tinere, au conceput diferite scheme tactice ș.a. Pînă aici toate bune. Cum rămîne însă cu reprezentarea? Aceste turnee nu pot fi privite numai din punctul de vedere al pregătirilor, ignorîndu-se cu totul rezultatele. Și acestea interesează. Dar, cu excepția formațiilor Farul și Steaua, care au avut evoluții mulțumitoare, celelalte garnituri — unele din ele cu pretenții — au înregistrat rezultate penibile. N-am stat de vorbă cu antrenorii acestor echipe. Mai mult ca sigur că și aceștia ne vor vorbi de scheme tactice, de verificări pe anumite posturichete, de utilitatea acestor partide în sezonul „mort“ etc. Vom renunța, însă, la aceste discuții, după părerea noastră jenante. În fața rezultatelor tehnice, orice comentariu devine, uneori, de prisos, schemele tactice și variantele, oricît de ingenioase, se năruie ca un castel de cărți cînd adversarii îți îndeasă în poartă 4—5 goluri. Și unde? În Iran! Sau la Szeged, de unde Progresul și „U“ Cluj au plecat cu un bagaj de 9 (nouă) goluri! Piteștenii s-au întors acasă cu un bilanț nesatisfăcător: trei înfrîngeri și un meci egal. Și așa și alte echipe, la mii de kilometri realizează — zice-se — acumulări tehnice, tactice, valorice, acumulări care, după părerile unor tehnicieni, nu pot fi înțelese de orice muritor! „O să-i vedeți în campionat“. Să fim serioși! Nimeni nu se mai amăgește cu submediocrele evoluții ale fotbaliștilor, în speranța unor reveniri miraculoase. Aceștia ar trebui să fie convinși că nu mai au dreptul să înșele dragostea și buna credință a naivilor lor suporteri.

Turnee de pregătire? De acord. Climă blîndă? Bine. Un lucru surprinde: nici un antrenor nu pomenește despre combativitatea elevilor lor în apărarea culorilor clubului, despre conștiința lor ca reprezentanți peste hotare ai fotbalului românesc. Căci și în aceste turnee pregătitoare, sîntem siguri, nu s-a jucat cu porțile închise, ci în fața a mii și mii de spectatori.

Numai atunci cînd antrenorii și jucătorii vor privi cu toată seriozitatea problema reprezentării se va putea spune că s-a făcut un pas mare în creșterea responsabilității fotbaliștilor. Dar, aceasta este de acum o chestiune în care un cuvînt greu trebuie să-l aibă conducerile cluburilor și asociațiilor. Și pe urmă echipele vor putea pleca și în turnee...

Cristian MANTU

Panică la poarta brașovenilor. Fază din meciul amical A.S.A. Tg. Mureș — Metrom Brașov 5—1
Foto: MIHAI SZASZ — Tg. Mureș

ȘTIRI DIN TABERELE ARBITRILOR

PITEȘTI: Încă de la începutul lunii ianuarie arbitrii de fotbal din colegiile Pitești, C. Lung-Muscel și Curtea de Argeș au început pregătirile în vederea începerii returului campionatului de fotbal. Pregătirile, la care iau parte toți arbitrii, indiferent de lotul din care fac parte (divizionar, județean sau orășenesc) se desfășoară de două ori pe săptămînă: o lecție de pregătire fizică generală (2 ore) la stadion și o ședință de pregătire teoretică, pe marginea modificărilor din regulamentul de joc și a unor articole mai dificile în interpretare. *(I. Feteanu).*

BRAȘOV: Arbitrii de la poalele Tîmpei, în număr de aproape 50, se pregătesc în aer liber, încă din prima jumătate a lunii ianuarie.

La 25 februarie cei 8 arbitri divizionari și-au trecut normele de control, în timp ce un lot de 22 de arbitri au dat un examen teoretic pentru clasificarea în categoria întîi.

În cadrul pregătirilor teoretice, arbitrii C. Ghiță și Tr. Moarcăș au vorbit despre „Semnalizarea arbitrilor de linie“, iar G. Pop despre „Loviturile libere“.

În zilele care urmează arbitrii brașoveni vor urmări la epidiascop diferite imagini referitoare la unele articole din regulament, comentate de Z. Chifor, președintele comisiei județene de fotbal. *(C. Gruia).*

Turneul de la Dușanbe

Turneul internațional de fotbal de la Dușanbe a fost cîștigat de formația poloneză Polonia Bytom, care a terminat competiția neînvinsă, totalizînd 6 puncte. Echipa română Universitatea Craiova a ocupat locul doi cu patru puncte. Pe locurile următoare s-au clasat echipele sovietice Pamir — 2 puncte și Energetik Dușanbe — 0 puncte. În ultimul joc susținut, fotbaliștii români au învins echipa Pamir cu scorul de 2—0, prin golurile marcate de Sfîrlogea.

box

FINALE DE MARE ATRACȚIE ÎN „CRITERIUL TINERETULUI“

Dacă am compara meciurile finalelor de marți seara (cînd au fost desemnați cîștigătorii „Criteriului tineretului“), cu unele partide din campionatele de seniori, s-ar putea spune că din punct de vedere al spectacolului între cele două categorii de boxeri n-a existat o diferență mare. Mai mult chiar, unele partide din finalele „Criteriului“ ar putea figura, oricînd, pe afișul unei gale de seniori.

În primul meci, M. Lumezeanu l-a învins la puncte pe campionul de seniori al „semi-mușchilor“, M. Aurel. Acesta din urmă a atacat insistent de-a lungul celor trei reprize, însă Lumezeanu a știut să-l stopeze cu regularitate, contrele sale de dreapta fiind foarte precise.

Spectatorii au protestat nejustificat la anunțarea deciziei prin care brăileanul P. Iuga era declarat învingător. Să rememorăm meciul, pe scurt. În prima repriză, Iuga a plasat cu adresă cîteva puternice directe la figură, la care Molnar (Tractorul Bv.), timorat, n-a schițat nici un gest de apărare. La reluare, brașoveanul a ieșit decis la atac, surprinzîndu-și adversarul cu serii excelente. Spre sfîrșitul reprizei, în dorința de a-și apropia victoria, Molnar n-a mai apreciat însă distanța, ci s-a aruncat descoperit în pumnii lui Iuga. Situația s-a repetat, aproape identic, și în ultima repriză.

Un meci antrenant au furnizat P. Nedelcea (Dinamo) și I. Petre (Voința). Victoria lui Nedelcea s-a conturat încă din primul rund, cînd și-a susținut atacurile cu serii rapide și variate de cîte 3—4 lovituri, în timp ce adversarul său puncta totdeauna izolat. La categoria pană — un meci echilibrat, în care Dobrescu (Prog. Brăila) și Drugă (Tractorul Bv.) au dovedit serioase lacune în apărare. Calistrat Cuțov (Dinamo) a manifestat o netă superioritate asupra lui T. Miron (Voința), utilizînd o gamă variată, spectaculoasă, de lovituri. Gh. Ene (Dinamo) și V. Prodan (Metalul) au lăsat impresia că... s-au vorbit. Ene a boxat foarte reținut, iar Prodan a acționat confuz. A cîștigat Ene, cele cîteva serii la corp ușurînd sarcina arbitrilor de a găsi un învingător. Superioritatea lui V. Silberman (Steaua) asupra lui Al. Popa (C.S.M. Cluj) a fost evidentă, astfel că arbitrul Voiculescu a oprit meciul spre sfîrșitul ultimei reprize. Tot înainte de limită s-a încheiat disputa dintre dinamoviștii Gh. Călin și C. Cocîrlea. În repriza a treia Călin a expediat o contră de dreapta, trimițîndu-și adversarul la podea. Foarte puțin „box“ în meciul dintre A. Năstac (C.S.O. Galați) și T. Ivan (Progresul). Ambii au recepționat lovituri dure. Semigreii A. Iancu (Steaua) și P. Pîrvu (Energia Cîmpina) au dat mult de furcă arbitrului Epureanu. Primul a fost avertizat pentru lovituri după ceafă.

Finala „Criteriului“ s-a încheiat cu o partidă de zile mari. Gălățeanul Lehăduș l-a dominat copios, timp de două reprize, pe I. Sănătescu (Dinamo Craiova), plasîndu-i acestuia serii extrem de puternice și spectaculoase. Eforturile făcute de Lehăduș au fost însă resimțite în ultimul rund, cînd Sănătescu a sesizat „căderea“ adversarului, și, avînd o pregătire fizică superioară, l-a adus pe gălățean la un pas de out. Craioveanul a obținut o victorie la care — desigur — nici el nu se mai aștepta! Cît despre Lehăduș, credem că pe viitor el va ști să-și dozeze mai bine eforturile, pentru ca finalurile meciurilor să nu-l mai găsească sleit de puteri.

R. CĂLĂRAȘANU

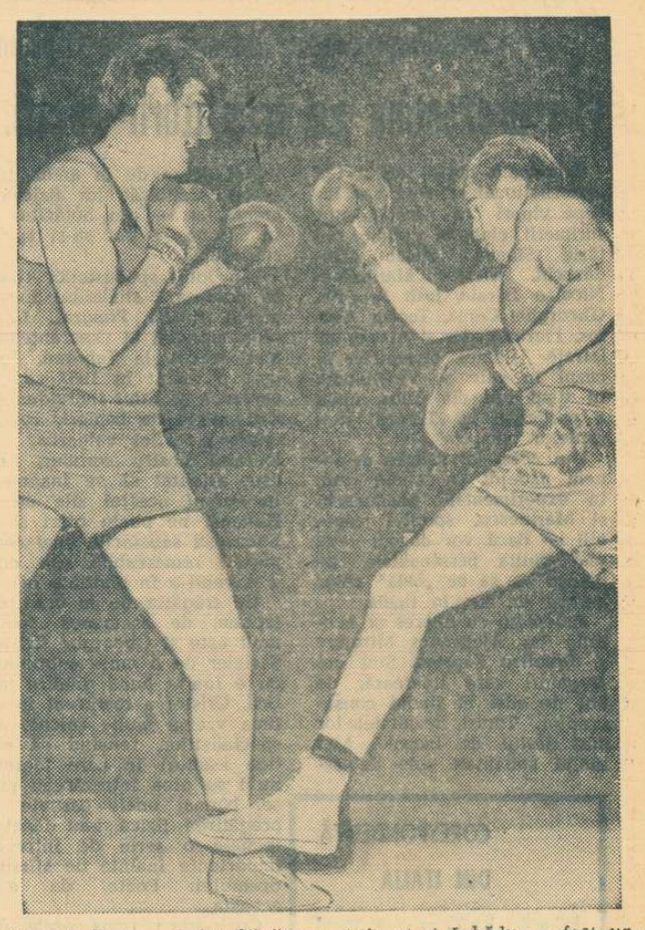

Meciul dintre „grei“ Sănătescu (stînga) și Lehăduș a fost urmărit cu mare interes de spectatorii prezenți la finalele de marți seara
Foto: N. AUREL

AU FOST FIXATE ȘI DATELE MECIURILOR STEAUA - VIRTUS DIN C. C. E.

După formațiile (masculină și feminină), Dinamo București, și cea de-a treia echipă românească angajată în ediția din acest an a Cupei campionilor europeni, Steaua București, își cunoaște acum datele de desfășurare a meciurilor sale din sferturile de finală ale competiției, cu lidera voleiului masculin italian, Virtus Bologna. Zilele în care vor avea loc cele două întîlniri — stabilite prin acordul intervenit ieri între cluburile sportive respective — sînt: duminică 10 martie, la Bologna, turul, și simbătă 16 martie, la București, returul.

Reprogramarea restanțelor din divizia A

Precum se știe, în seria secundă masculină a diviziei A sînt două restanțe, ca urmare a turneului făcut în Franța de echipa Politehnica Galați. Conducerea tehnică a acesteia a convenit, miercuri, cu cele ale echipelor adverse interesate asupra datelor de disputare a meciurilor respective, care, astfel, se vor juca la *12 martie (Politehnica Galați — Tractorul Brașov)* și *la 14 martie (Celuloza Brăila — Politehnica Galați).*

Meciul România-Iugoslavia, contramandat

Întîlnirea de box dintre selecționatele de tineret ale României și Iugoslaviei, care urma să se dispute în ziua de 12 martie la Constanța, a fost contramandată. Aceasta, întrucît forul de specialitate iugoslav a anunțat că din motive fortuite boxerii din această țară nu mai pot face deplasarea în România.

PRONOEXPRES — LOTO — PRONOSPORT

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT nr. 8 DIN 25 FEBRUARIE 1968

Categoria I (12 rezultate): 17,5 variante a 5.893 lei;
Categoria a II-a (11 rezultate): 127,5 variante a 970 lei;
Categoria a III-a (10 rezultate): 884,0 variante a 210 lei.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES nr. 8 DIN 21 FEBRUARIE 1968
Extragerea I

Categoria I: 2 variante a 32.913 lei; a II-a: 10 a 7.131 lei; a III-a: 56 a 1.371 lei; a IV-a: 332,5 a 296 lei; a V-a: 1.287,5 a 76 lei; a VI-a: 5.466 a 25 lei.

Extragerea a II-a

Categoria I: 1 variantă a 48.406 lei; a II-a: 2 a 26.220 lei; a III-a: 28 a 2 016 lei; a IV-a: 215,5 a 336 lei; a V-a: 696,5 a 104 lei; a VI-a: 3.239,5 a 31 lei.

● Tragerea Loto de miine va avea loc la București, în sala clubului Adesgo, din calea Șerban Vodă nr. 299, cu începere de la ora 18.

PRONOEXPRES nr. 9 DIN 28 FEBRUARIE 1968
EXTRAGEREA I:
26 40 7 11 14 19 — 46 48
FOND DE PREMII: 566.066 lei.
EXTRAGEREA a II-a:
28 22 20 48 4 29 — 41 43
FOND DE PREMII: 420.176 lei.
Tragerea următoare va avea loc miercuri, 6 martie 1968, în București.

PREMIILE ÎNTREGI ȘI SFERTURI LA TRAGEREA LOTO DIN 23 FEBRUARIE 1968

Categoria I: 2 variante a 44.925 lei și 2 a 11.231 lei; a II-a: 3 a 25.918 lei și 14 a 6.479 lei; a III-a: 118 a 1.329 lei și 204 a 332 lei; a IV-a: 383 a 502 lei și 704 a 125 lei; a V-a 1.002 a 238 lei și 1.651 a 59 lei.

Dinu C. V. Nicolau

A încetat din viață, după o lungă suferință, cel care a fost Dinu Nicolau. Vechi corespondent al ziarului nostru, activist sportiv, antrenor și arbitru de volei, arbitru de motociclism, iar în ultimul timp secretar tehnic al F.R. Volei, Dinu Nicolau a slujit sportul cu pasiune și devotament. Pierderea lui, în floarea vieții, întristează inimile celor care l-au cunoscut.

Înhumarea are loc astăzi, la ora 15, la cimitirul Bellu-Catolic.

ECOURI LA ANCHETA NOASTRĂ INTERNAȚIONALĂ

„CE LOC OCUPĂ EDUCAȚIA FIZICĂ ÎN ȘCOLILE DIN ȚARA DV.?“

„NU SÎNT PROFESOR DE EDUCAȚIE FIZICĂ, DAR SUSȚIN IDEEA ACTIVITĂȚII SPORTIVE ZILNICE CU ELEVII...“

Împreună cu toți ceilalți care au urmărit articolele publicate în cadrul acestei interesante anchete — despre felul cum este organizată activitatea sportivă în școlile diferitelor țări — consider foarte utilă inițiativa ziarului „Sportul“.

Ancheta, în totalitatea ei, mi-a întărit și mai mult convingerea că activitatea sportivă, menită să asigure tinerei generații sănătate și vigoare, este necesară încă din primii ani de școală. Acest adevăr axiomatic se desprinde aproape din lectura tuturor articolelor publicate. Noi, fără îndoială, nu ne putem compara încă cu țări ca Anglia de pildă, care, prin condițiile istorice favorizante, au putut atinge și în materie de concepție despre învățămîntul de educație fizică culmi dintre cele mai înalte. Să ne gîndim deci, în mod realist, ce s-ar putea face la noi, pentru continua ridicare a nivelului educației fizice, pentru acceptiunea inițiatorilor ier, extinderea activităților sportive ale elevilor.

Personal, cred că, în ultimii 20 de ani, și în România s-au făcut pași uriași înainte. Învățămîntul de educație fizică a ajuns o realitate, iar profesorii care au această specialitate se bucură de o considerație egală, cel puțin, cu aceea a colegilor lor de la celelalte catedre. Baza materială a școlilor, a comisiilor sportive, a sporit și ea simțitor de la an la an.

Mai mult decît atît, ceea ce reprezintă o noutate, mai ales pentru ultimii 15 ani: au apărut școli de un fel deosebit, școlile sportive, instituții destinate să asigure — celor dornici să practice sportul de performanță — parcurgerea primelor trepte către măiestrie. Cu o rețea de peste 50 de școli sportive, cîte sînt astăzi în România, nu se pot lăuda prea multe alte țări europene. Școlile sportive, în trebuie să fie pepinierele sportului nostru de performanță. Și ele au și început să fie, în unele cazuri.

Evident, nu în toate cazurile (eu nu știu exact, dar ministerul de resort posedă situațiile la zi) asemenea școli sportive își justifică existența. Ele nu reușesc să se afirme, să funcționeze, cum se spune, „cu toate motoarele“. Poate că selecția este greoaie (ca să nu mă exprim altfel), poate că profesorii n-au fost bine aleși și ei (tot o problemă de selecție), poate că conducerea școlilor respective nu manifestă autoritate sau spirit organizatoric, poate că școlile ca atare nu sînt suficient sprijinite. Altminteri, nu văd de ce n-ar ajunge toate să fie cotate printre fruntașe ca Școala sportivă nr. 2 din Capitală, de pildă, de care, prin natura funcției mele, m-am ocupat vreme de mai mulți ani. Școala sportivă nr. 2 este cea care se înscrie cel mai des printre cîștigătoarele competițiilor la nivelul elevilor și al juniorilor. Totodată este școala sportivă care și-a cucerit o frumoasă reputație peste hotare, care întreține contacte sportive cu instituții similare din aproape 10 țări de pe continent. În fine, este școala sportivă care alimentează, în cea mai mare măsură, loturile naționale de juniori, de tineret și, în unele cazuri, chiar pe cele de seniori.

Eu nu sînt profesor de educație fizică. Am ajuns, însă, la convingerea că acestor dascăli trebuie să li se acorde un tot mai mare sprijin. În mîinile lor stă dezvoltarea fizică a copiilor noștri. Lor trebuie să le mulțumim pentru arta cu care ei știu să disciplineze copiii, pentru răbdarea ce o dovedesc în cultivarea în rîndul tineretului a unor înalte calități și virtuți morale. Eu nu pledez ca toți elevii să devină mari performeri. O asemenea idee ar fi de domeniul fanteziei. Nici în Anglia și nici în alte țări cu o rețea de învățămînt de educație fizică dintre cele mai dezvoltate nu se preconizează un asemenea obiectiv. Dar susțin ideea ca elevilor noștri să li se asigure o activitate sportivă zilnică (de o jumătate de oră cel puțin), sub formă de jocuri, de pildă. Susțin necesitatea ca, în toate curțile școlilor, să existe un minim de amenajări sportive — și lucrul acesta este posibil. Consider că, în fiecare cartier, trebuie să existe centre de inițiere și de activități sportive așa cum, în perimetrul fiecărui cvartal de locuințe, copiii, în speță elevii, trebuie să aibă asigurate condiții pentru practicarea sportului preferat. Am admirat (folosesc un mic exemplu) inițiativa comitetului de bloc din cartierul Ferentari, care s-a străduit să găsească soluții — și a găsit — pentru organizarea unei asociații sportive cuprinzînd elevii (și chiar preșcolarii) din mai multe blocuri, pentru realizarea unor amenajări, chiar și a unui bazin de înot, pentru asigurarea unui instructor sportiv, cu sprijinul clubului Progresul.

Iată o realitate. Iată un punct de plecare. Sînt atîtea și atîtea căi pentru a asigura copiilor noștri putința de mișcare, de exercițiu fizic organizat, în cadrul școlii și în afara ei. Nu ne trebuie decît puțină preocupare, puțină inițiativă. Trebuie să le găsim. Este doar vorba de copiii noștri!

prof. Traian PREDOIESCU
inspector șef al Inspectoratului 3 al municipiului București

Prin conținutul bogat în proteine, zaharuri și grăsimi, înghețata este un produs alimentar valoros, furnizînd organismului elemente nutritive și un important număr de calorii, atît de necesare iarna, cînd pierderea de energie este mai mare din cauza frigului.

Conținutul ridicat în vitamine (A+D), în săruri organice, în special de calciu și de fosfor, în proteine (din lapte și smîntînă), mărește valoarea nutritivă a înghețatei.

Consumul din ce în ce mai mare de înghețată în țările cu climă rece demonstrează utilitatea verificată a acestui aliment.